

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Съдът На Коя Държава Е Компетентен?](#) Germany

Съдът на коя държава е компетентен?

 Германия

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Германските съдилища имат международна компетентност, когато компетентността им е предоставена съгласно правото на ЕС или съгласно автономно международно гражданско процесуално право, което включва международни конвенции. Настоящата статия обхваща само въпроси, свързани с националната компетентност.

1 До кой съд трябва да се подаде исковата молба — до обикновен граждански съд или до специализиран съд (напр. съд по трудовоправни спорове)?

В Германия има две различни системи от съдилища за граждански спорове: гражданските съдилища (*Zivilgerichte*), които са част от обикновените съдилища, и съдилищата по трудовоправни спорове (*Arbeitsgerichte*), които са специализирани съдилища.

Съдилищата по трудовоправни спорове са компетентни по отношение на всички граждански спорове между служители и работодатели и спорове между страни по колективни трудови договори. Останалите области, в които са компетентни съдилищата по трудовоправни спорове, са посочени в членове 2 и 3 от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове (*Arbeitsgerichtsgesetz*). Съгласно член 5, параграф 1, второ изречение от същия закон съдилищата по трудовоправни спорове са компетентни и по спорове между лица, намиращи се в сходно положение с това на служители и техните клиенти. Всички други граждански спорове са подсъдни на гражданските съдилища.

2 Ако компетентни са обикновените граждански съдилища (т.е. те са съдилищата, които разглеждат съответния вид казуси), как може да се разбере до кой от тях трябва да бъде подадена исковата молба?

2.1 Има ли разлика между по-нисшестоящите и по-висшестоящите обикновени граждански съдилища (напр. районните съдилища като по-нисшестоящи съдилища и окръжните съдилища като по-висшестоящи такива) и ако да, кой от тях е компетентен по моя казус?

Гражданските съдилища от първа инстанция са местните съдилища (*Amtsgerichte*) и регионалните съдилища (*Landgerichte*).

1. Местните съдилища по принцип са компетентни да разглеждат граждански спорове, ако цената на иска не надвишава 5000 EUR и ако регионалният съд не разполага с изключителна компетентност (член 23, № 1 от Закона за устройството на съдилищата (*Gerichtsverfassungsgesetz*)).

Местните съдилища имат изключителна компетентност независимо от цената на иска така също в следните области (вж. членове 23 и 23а от Закона за устройство на съдилищата).

Местните съдилища имат изключителна компетентност да разглеждат спорове относно искове, произтичащи от договори за наем на жилища, или относно наличието на такива договори за наем (член 23, № 2, буква а) от Закона за устройство на съдилищата).

Те имат така също изключителна компетентност по семейноправни спорове и обикновено по въпроси, свързани с охранителни производства (член 23а, параграф 1, първо изречение, № 1 и 2 от Закона за устройство на съдилищата).

Останалите области, в които местните съдилища имат изключителна компетентност независимо от цената на иска, са посочени в член 23, № 2, букви b)–d) и g) от Закона за устройство на съдилищата (спорове между пътуващи лица и техните домакини, водачи на превозни средства, шкипери / корабни капитани или емиграционни координатори в пристанищата на качване, отнасящи се до сметки, издадени от домакините, пътни разноски, такси за преминаване или транспортирането на пътуващите лица и техните вещи, или до загубата или повреждането на техните вещи, както и спорове между пътуващи лица и търговци, възникнали във връзка с пътуването; спорове по член 43, параграф 2 от Закона за жилищните имоти (*Wohnungseigentumsgesetz*) (тук изключителна компетентност имат местните съдилища); спорове за вреди, причинени от игра; искове по договор, сключен във връзка с прехвърляне на земя към правоприменик, при който прехвърлителят запазва доживотно право на наем и на обезщетение в натура (на немски език наричано *Altenteilsvertrag* или понякога *Leibgedingsvertrag*, *Leibzuchtvertrag* или *Auszugsvertrag*).

2. Регионалните съдилища са компетентни на първа инстанция по отношение на граждански спорове, които не са предоставени за разглеждане на местните съдилища (член 71, параграф 1) от Закона за устройство на съдилищата. Това са предимно дела, при които цената на иска надвишава 5000 EUR.

В член 71, параграф 2 от Закона за устройство на съдилищата са посочени редица области, в които регионалните съдилища имат изключителна компетентност, независимо от цената на иска. Според тази разпоредба областите, в които регионалните съдилища имат изключителна юрисдикция, включват:

- искове за отговорност срещу държавата вследствие на неправилно изпълнение на задължения от страна на длъжностни лица (*Amtshaftung*),
- искове за обезщетение вследствие на неверни оповестявания във връзка с капиталовите пазари или пропуск да се направят такива оповестявания, както и
- спорове във връзка с правото на възложителя на строителни дейности да налага промени и съответното право на изпълнителя да коригира неговото възнаграждение по договори за строителство, както е посочено в член 650b от Гражданския кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Други области, в които регионалните съдилища също имат изключителна компетентност, са посочени в други разпоредби на федерални закони, например в областта на индустриалната собственост (вж. например член 140, параграф 1 от Закона за търговските марки (*Markengesetz*)).

В регионалните съдилища могат да бъдат формирани така също състави за разглеждане на търговски дела (член 93 от Закона за устройство на съдилищата). Те са компетентни по търговски дела, както е определено в член 95 от Закона за устройство на съдилищата. Една от страните трябва да поиска делото да бъде гледано от състав за търговски дела (член 96, параграф 1 и член 98, параграф 1, първо изречение от Закона за устройство на съдилищата).

Според Закона за утвърждаване на Германия като съдебен център (*Justizstandort-Stärkungsgesetz*, Федерален държавен вестник 2024 I № 302 на Германия), който влиза в сила на 1 април 2025 г., федералните провинции (*Länder*) имат възможност също така да предоставят компетентност на първа инстанция на своите висши регионални съдилища (*Oberlandesgerichte*) по търговски граждански дела, определени в този закон (вж. член 119b, параграф 1 от Закона за устройство на съдилищата). Тогава по споразумение между страните този съд може да е компетентен на първа инстанция при спорове с минимална определена цена на иска.

2.2 Териториална компетентност (съдът в град А или съдът в град Б е компетентен по моя казус?)

2.2.1 Основни правила за териториалната компетентност

В Германия правилата за определяне на общо място на компетентност според членове 12—18 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*, ZPO) се основават на принципа, че териториалната компетентност се определя по местопребиваване на ответника (член 12 от ZPO). Ако ответникът няма местопребиваване, мястото, на което е отседнал в Германия, се счита за референтно място; ако не е известно къде е отседнал, за референтно място се счита последното местопребиваване (член 16 от ZPO). Когато става дума за юридическо лице, териториалната компетентност се определя от седалището на юридическото лице (член 17 от Гражданския процесуален кодекс).

2.2.2 Изключения от основните правила

2.2.2.1 Кога може да се избира между съда по местожителството на ответника (съд, определен чрез прилагане на основното правило) и друг съд?

При определени видове иски ищецът може като алтернатива да избере (специална, а не изключителна) компетентност, различна от местопребиваването на ответника. По-долу са посочени някои примери за това.

* Спорове, произтичащи от договорно отношение, и спорове относно съществуването на даден договор могат също така да се разглеждат от съда, в чийто район се намира мястото, където трябва да бъде изпълнено въпросното задължение („*Besonderer Gerichtsstand des Erfüllungsorts*“ — специална компетентност по мястото на изпълнение, член 29, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Споразумението относно мястото на изпълнение е от значение за процесуалните цели само ако договарящите се страни принадлежат към категорията лица, които са упълномощени да сключват споразумения за избор на съд съгласно член 38, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, или ако споразумението е сключено след възникването на спора (вж. отговора на въпрос 2.2.2.3).

Терминът „договорно отношение“ обхваща всички договори, които се уреждат от облигационното право, независимо от вида на задължението. Същото правило е приложимо в случаите, в които са компетентни съдилищата по трудовоправни спорове (член 46, параграф 2 от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове).

* По отношение на иски, произтичащи от неправомерни действия, е компетентен също така съдът, в чийто район е извършено действието (член 32 от Гражданския процесуален кодекс).

* По отношение на иски по Закона за движение по пътищата (*Straßenverkehrsgesetz*) е компетентен също така съдът, в чийто район е настъпило вредоносното събитие, т.е. пътното произшествие (член 20 от посочения закон).

* Жертвата на престъпно деяние може да подава в хода на наказателното производство иски молби по отношение на своите права според правния режим на собственост, произтичащи от престъпното деяние, в съда, в който е образувано наказателното производство (процедура за встъпване в производство (*Adhäsionsverfahren*) според членове 403 и 404 от Наказателно-процесуалния кодекс (*Strafprozessordnung*)).

* Териториалната компетентност при бракоразводни дела е уредена в член 122 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*). Според тази разпоредба изключителна компетентност има съдът по семейни въпроси (*Familiengericht*) (подразделение на местния съд), в чийто район се намира обичайното местопребиваване на единия от съпрузите с всички малолетни и непълнолетни деца на двойката (т.е. действителният център на интересите). Ако към момента на връчване на исковата молба на ответника (*Eintritt der Rechtshängigkeit*) такова обичайно местопребиваване с всички малолетни или непълнолетни деца на двойката не съществува, изключителна компетентност има съдът по семейни въпроси, в чийто район пребивава обичайно единият от съпрузите заедно с някои от малолетните или непълнолетните деца на двойката, при

условие че нито едно от общите деца на двойката не пребивава обичайно при другия съпруг.

Ако не е изпълнено нито едно от горепосочените условия за компетентност, изключителна компетентност има съдът по семейни въпроси, в чийто район се намира последното съвместно обичайно местопребиваване на съпрузите, ако към момента на връчване на исковата молба на ответника това продължава да бъде обичайното местопребиваване на единия от съпрузите. Ако и това условие не е изпълнено, компетентността се определя по мястото на обичайно местопребиваване на ответника, освен ако ответникът няма обичайно местопребиваване в Германия, като в такъв случай за отправна точка се счита обичайното местопребиваване на ищеца.

Ако не е изпълнено нито едно от горепосочените условия за компетентност, изключителна компетентност има съдът по семейни въпроси към местния съд на район Берлин-Шьонеберг.

* Териториалната компетентност при спорове за издръжка е уредена в член 232 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства. По отношение на издръжката за съпрузи или деца, докато в някой съд има висящо производство по семейноправни спорове, изключителна компетентност има съдът, пред който е образувано делото на първа инстанция.

Ако няма или вече няма висящи производства по семейноправни спорове, изключителна компетентност по дела за издръжка за малолетно или непълнолетно дете или еквивалентно дете има съдът, в чийто район се намира обичайното местопребиваване на детето или на родителя, който е упълномощен да представлява малолетното или непълнолетното дете. Това не е приложимо, ако обичайното местопребиваване на детето или на родителя е в държава, различна от Германия.

По отношение на всички други дела за издръжка (издръжка на съпрузи или деца, която не е обхваната от горепосочените разпоредби, но също така например издръжка на внуци, родители или майки на деца, родени извън брака) се прилагат общите разпоредби, т.е. основният определящ фактор е обичайното местопребиваване на ответника. В някои специални случаи обаче изборът на компетентност може също така да се направи в съответствие с член 232, параграф 3, второ изречение от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства (№ 1: при искиви молби от единия родител срещу другия, касаещи а) издръжка, която по закон трябва да се предоставя поради брак, или б) право по член 1615I от Гражданския кодекс, може да бъде избран съдът, който разглежда на първа инстанция производството за издръжка на дете; № 2: при искиви молби от дете, с които се цели да се гарантира изпълнението на задължението и на двамата родители за предоставяне на издръжка, съдът, който е компетентен да разгледа молбата срещу единия от родителите; № 3: съдът по обичайно местопребиваване на ищеца, ако ответникът няма място на компетентност в Германия).

* В съответствие с член 152 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства същите разпоредби са приложими по отношение на производства, свързани с родителската отговорност или режима на лични отношения с детето. Поради това, ако в даден съд има висящо производство за прекратяване на брака, същият съд е компетентен за производството, свързано с родителската отговорност или режима на лични отношения. Ако няма висящо производство по семейноправен спор, решаващо е обичайното местопребиваване на детето. Референтната дата за определяне на компетентността е датата, на която е сезиран съдът.

* Териториалната компетентност за охранителните производства се определя от съвсем различна гледна точка, тъй като подобни въпроси обикновено не включват искиве между страните, а касаят предоставянето на правна защита.

Ако даден спор касае физическо лице, обикновено компетентността зависи от обичайното местопребиваване на въпросното лице, освен ако необходимото действие не указва различно място. По отношение на дела за настойничество това е уредено в член 272 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства, при дела за принудително настаняване за лечение — в член 313 от същия закон и при дела за лишаване от свобода — в член 416.

Ако се касае за юридически лица (напр. акционерно дружество (*Aktiengesellschaft*), дружество с ограничена отговорност (*Gesellschaft mit beschränkter Haftung*) или регистрирано сдружение (*eingetragener Verein*) или групи от лица, разглеждани като такива според процесуалното право (напр. събирателно дружество (*offene Handelsgesellschaft*) или командитно дружество (*Kommanditgesellschaft*),

по въпроси, свързани с правната защита, например дела, касаещи вписвания в публични регистри или производство по дружественото право, компетентността се определя по седалището на сдружението или дружеството. Когато физическо лице действа в качеството на едноличен търговец, решаващият фактор е мястото на установяване. Правилата за териториална компетентност при дела и производства за вписване съгласно дружественото право са определени в членове 376 и 377 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства, понякога във връзка с разпоредби, определени във федералното законодателство.

При дела за завещания и наследства обикновено компетентен е съдът, в чийто район е било последното обичайно местопребиваване на починалото лице (член 343, параграф 1 от Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства). В някои случаи и други съдилища може да са компетентни въз основа на член 343, параграфи 2 и 3 и член 344 от същия закон. В настоящото специално трябва да се спомене член 344, параграф 7 от същия закон, според който наследник без обичайно местопребиваване в района на съда по дела за завещания и наследства, който обикновено е компетентен, вместо в този съд може да откаже наследство или да прави други декларации относно правото на наследство пред съда по дела за завещания и наследства, в чийто район попада неговото обичайно местопребиваване.

По дела за регистриране на земя е компетентен местният съд, в чийто район се намира земята, в качеството му на имотен регистър. Териториалната компетентност по дела за регистриране на земя е уредена в член 1 от Кодекса за имотния регистър (*Grundbuchordnung*), понякога във връзка с разпоредбите на федералното законодателство.

2.2.2.2 Кога трябва да се избере съд, различен от съда по местожителството на ответника (съд, определен чрез прилагане на основното правило)?

Когато в даден закон изрично е предвидено, че компетентността на даден съд е изключителна, тази компетентност има предимство пред всички други видове компетентност, т.е. производството може (допустимо е) да се образува единствено в съда с изключителна компетентност. В Гражданския процесуален кодекс са уредени някои случаи на изключителна компетентност, а други произтичат от специални закони като Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства (вж. например член 122 от този закон). По-долу са посочени някои пример за изключителна компетентност съгласно Гражданския процесуален кодекс.

* По някои производства, свързани със земя или право, което се счита за еквивалент на земя (напр. право на строеж, което може да се наследява (*Erbbaurecht*), изключителна териториална компетентност има съдът, в чийто район се намира недвижимото имущество. Това се отнася до производства, свързани със собственост или тежести върху имущество, спорове за освобождаване от такива тежести, посесорни искове, погранични спорове и искове за делба на недвижимо имущество (член 24 от Гражданския процесуален кодекс).

* При спорове, произтичащи от договори за наем или договори за отдаване под наем на помещения или съществуването на такива договори, изключителна териториална компетентност има съдът, в чийто район се намират наетите или отдадените под наем помещения (член 29а, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Тази разпоредба обаче не се прилага за отдаване под наем на жилищни помещения за временно ползване (ваканционни жилища, хотелски стаи и т.н.), обзаведени помещения за индивидуални наематели или къщи и помещения за служебни задължения (член 29а, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

* По отношение на дела срещу оператора на съоръжение, разположено в Германия, в рамките на които е предявен иск за обезщетение за вреди, причинени от въздействие върху околната среда, изключителна компетентност има съдът, в чийто район е причинено въздействието върху околната среда от съоръжението (член 32а от Гражданския процесуален кодекс).

* В случай на производство за обезщетение поради неверни или подвеждащи публични оповестявания във връзка с капиталовия пазар или пропуски да бъдат направени такива оповестявания, или за изпълнение на договор, основан на предложение съгласно Закона за закупуване и придобиване на ценни книжа (*Wertpapiererwerbs- und Übernahmegesetz*), изключителна компетентност има съдът по седалището на а) съответния емитент, б) на съответния предложител, когато се касае за други

капиталови инвестиции, или в) на целевото дружество, при условие че това седалище се намира в Германия и жалбата е насочена, най-малко наред с другите, срещу емитента, предложителя или целевото дружество (член 32b от Гражданския процесуален кодекс).

* В производства за „заповед за плащане“ изключителна компетентност има местният съд, в чийто район е общото място на компетентност за ищеца, т.е. по правило неговото местопребиваване или ако ищецът е юридическо лице, мястото, където се намира неговото седалище (член 689, параграф 2, първо изречение от Гражданския процесуален кодекс). Ако ищецът няма общо място на компетентност в Германия, изключителна компетентност има местният съд в район Вединг в Берлин. Тези разпоредби са приложими дори ако в други законодателни актове са предвидени различни разпоредби относно изключителната компетентност.

* При изпълнителни производства изключителната компетентност е на местния съд, в чийто район се извършва или се е извършило принудителното изпълнение (член 764, параграф 2 и член 802 от Гражданския процесуален кодекс). При принудително изпълнение на финансови вземания и други права върху активи компетентен е местният съд, в чийто район се намира местопребиваването на длъжника (член 828, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс). В случай на принудителна публична продажба или принудително управление на земя изключителната териториална компетентност принадлежи на местния съд, в чийто район се намира земята (член 1, параграф 1 и член 146 от Закона за принудителната продажба и управление (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und die Zwangsverwaltung* (ZVG) и членове 802 и 869 от Гражданския процесуален кодекс).

Ако трета страна твърди, че притежава право на собственост, предотвратяващо разпореждането с вещ, подлежаща на принудително изпълнение, изключителна компетентност има съдът, в чийто район се извършва принудителното изпълнение (член 771, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

* Принудително изпълнение на задължения, които не могат да бъдат делегирани на други лица (*unvertretbare Handlungen*), независимо дали става дума за задължение за извършване на определено действие, задължение за допускане на извършването на действие или задължение за бездействие, може да се наложи от първоинстанционния съд, разглеждащ делото (членове 894, 895, 888, 890 от Гражданския процесуален кодекс). Първоинстанционният съд е компетентен така също по дела срещу принудителното изпълнение на право на собственост, установено със съдебно решение (член 767, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

2.2.2.3 Могат ли страните сами да определят за компетентен съд, който при други обстоятелства не би бил компетентен?

а) споразумения

В Гражданския процесуален кодекс се предвижда възможността за сключването на споразумения за избор на съд. Според член 38, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс първоинстанционен съд, който не е компетентен въз основа на предмета или местоположението, може да получи компетентност чрез изрично или мълчаливо споразумение между страните, ако страните по споразумението са търговци, публичноправни субекти или целеви публични фондове. Споразуменията относно предоставянето на компетентност на конкретен първоинстанционен съд са разрешени така също, ако поне една от страните няма общо място на компетентност в Германия (член 38, параграф 2, първо изречение от Гражданския процесуален кодекс). В последния случай споразумението трябва да се изготви в писмена форма или да бъде потвърдено в писмен вид, ако се изготвя устно. Ако една от страните има общо място на компетентност в Германия, даден съд в Германия може да бъде избран само ако общото място на компетентност на въпросната страна се намира в района на този съд или ако съдът има специална компетентност.

Съгласно член 38, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс в противен случай споразумение за избор на съд е допустимо единствено ако е било сключено изрично и в писмена форма след възникването на спора или ако е включена възможността за бъдеща промяна на адреса или обичайното местопребиваване в чужбина на ответника след сключването на договора, или ако адресът или обичайното местопребиваване не са били известни към момента на образуване на производството.

Споразумението за избор на съд трябва винаги да се отнася до конкретно правоотношение и произтичащите от него правни спорове. Ако това условие не е изпълнено, споразумението е

недействително (член 40, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Наред с това споразуменията за избор на съд са недопустими при нефинансови иски, които се разглеждат от местния съд, независимо от цената на иска (член 40, параграф 2, № 1 от Гражданския процесуален кодекс). Аналогично те не са възможни така също в случаи, в които изключителната компетентност е установена със закон (раздел 40, параграф 2, № 2 от Гражданския процесуален кодекс).

Действителното споразумение за избор на съд е обвързващо за съдилищата. Въпросът дали е била договорена изключителна компетентност зависи от текста на споразумението.

б) участие в съдебни производства без да се оспорва компетентността на съда (*rügelose Verhandlung*)

Първоинстанционният съд се счита за компетентен и ако ответникът изложи устно съображенията си по съществуващото на делото, без да оспорва компетентността на съда (член 39 от Гражданския процесуален кодекс). По производство пред местните съдилища тази правна последица произтича само ако съдът е обърнал внимание на този въпрос (член 504 от Гражданския процесуален кодекс).

Въпреки това според член 40, параграф 2, второ изречение от Гражданския процесуален кодекс компетентността по отношение на дадено дело не може да се установява по този начин (т.е. въз основа на факта, че ответникът участва в съдебното производство, без да оспорва компетентността на съда), когато споразумение за избор на съд би било недопустимо по делото (вж. по-горе: нефинансови иски и изключителна компетентност).

3 Когато компетентни са специализираните съдилища, как може да се разбере кой съд следва да бъде сезиран?

Съдилищата по трудовоправни спорове имат специфични характеристики не само във връзка с предмета, по който имат компетентност съгласно членове 2 и 3 от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове (*Arbeitsgerichtsgesetz*).

Те имат специфични характеристики също така по отношение на териториалната компетентност. По отношение на производство, по което е постановено решение на съда („производство, завършило с решение на съда“) (*Urteilsverfahren*) по смисъла на член 2 от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове, първо се прави позоваване на общите разпоредби на Гражданския процесуален кодекс (член 46, параграф 2, първо изречение) от същия закон. Поради това са приложими разпоредбите относно териториалната компетентност, определени в Гражданския процесуален кодекс. В член 48, параграф 1а от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове обаче е предвидено, че съдилищата по местоработата имат специална компетентност и в тях също могат да бъдат образувани производства. По отношение на споразуменията за избор на съд са приложими общите разпоредби, посочени в отговора на въпрос 2.2.2.3. Следва да се отбележи обаче, че според член 48, параграф 2 от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове при някои спорове страните имат право на колективно споразумение за определяне на компетентността на даден съд, който няма териториална компетентност *per se*, без да се спазва член 38 от Гражданския процесуален кодекс.

По отношение на производство, по което е постановено определение („производство, завършило с определение на съда“) (*Beschlussverfahren*) по смисъла на член 2а от Закона за съдилищата по трудовоправни спорове, в член 82, параграф 1 от същия закон се предвижда изключителната компетентност на мястото на дейност или седалището на предприятието.

■ Последна актуализация: 30/01/2026

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.